

Szeretet

2022

JANUÁR

1. szám

ÚJÉV

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXIII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Összhangban Istennel (Jn 11:1-16)

TARTALOM

- Újévi üzenetek
- Bemerítés Egrespatakon és Váradon
- Új lelkipásztor Csíkszeredában
- Baptista évfordulók 2022-ben
- Beszámolók: EBF és Bibliai Olimpia
- Akik hazamentek...

»De mit tudhatunk a mindenhatóságról mi, akik olyan sokszor nem tehetjük azt, amit szeretnénk!? Istennünk fogalmainkban nagyobb az egész teremtettségénél, túlhaladja az időt, de alig tudunk valamit a másságáról, ezt fogalmazta meg Pál apostol is: „ma még csak tükörben, homályosan látunk, ... most még csak töredékes a tudásom”.«

Isten kegyelméből átléphetünk a 2022-es év küszöbét. Rengeteg jókívánságot kaptunk, és adtunk át. Az új év lelkesedést vált ki, reménységet gerjeszt, ígérettételre ösztönöz. Aztán alábbhagy az ünnepi láz, a díszek visszakerülnek a dobozokba, az ünnepi fények lassan kialszanak. Marad a valóság: még mindig tart a világjárvány, továbbra is hordozni kell az élet gondjait, harcolni a hit harcát. A hívő embernek azonban nagy kiváltságban van része: látja a világ világosságát, ismeri Jézus Krisztust. Hozzá lehet folyamodni segítségért, de igazodni is kell Hozzá. Ennek az összhangnak a megtalálása nagy áldásokat és békességet hoz.

Betániában, egy kedves családban szükséghelyzet állt elő. Három testvér közül a férfi, a munkaerő, a terhek hordozója beteg lett. Testvérei nehezen tudták elképzelni a család életét nélküle. Keresték a megoldást a szükséghelyzetre, üzenetet küldtek Jézusnak, aki nem sokkal azelőtt távozott el Júdea vidékére. Nem tudjuk, hogy a most elkezdődött év milyen kihívások elé állít minket, ahogy az elmúlt néhány év is tartogatott bőven „meglepetéseket.” Túrmezei Erzsébet így fogalmaz egyik versében: „Újév lép ma elé. Az arcán fátyol. / Nem láthatom a fátyolától, / nevet-e, sír-e, csúf-e, szép-e, / virágot hoz, virágot tép-e.” A fátyolos arcú új év hozhat próbatételt, megoldhatatlannak tűnő feladatokat, hirtelen változásokat. Sajnos fennáll annak a veszélye, hogy az ember kiábrándul ilyen esetekben, de mekkora áldás könnyes szemekkel, összetört szívvel és pislákoló hittel, mégis Isten felé fordulni. Mária és Márta (folytatás a 3. oldalon)

■ **Fúvós jubileum Nagyváradon.** 2021. december 11-én, vasárnap délután ünnepelte a nagyvárad fúvószeneke jelenlegi generációja fennállásának 30. évfordulóját. A különleges istentiszteleten a váradi zenekar együtt szolgált a paptamási és zilahi fúvósokkal. A zenekar ké-

pes történetét Paniti Helga állította össze és olvasta fel, Giorgiov Adrián lelképásztor pedig alkalmi igehirdetéssel szolgált, kiemelve a trombitász különleges szerepét a Bibliában és Jézus várva várt visszajövetelében. Szívhez szóló adventi üzenet volt. (G. G.)

■ **Hírek Pápua Új-Guineából.**

A Dumitriu házaspár 2021. évi 4. hírlevelében egy különös „gyermekáldással”, egy már-már „karácsonyi” hangulatú hírrel is jelentkezik: „A születés téma körében, van pár további jó hírünk. Amoa (a »jobbkezünk« és barátunk) kislánya júniusban született. Őt Hajni-nak hívják. Sipas (az egyik legjobb tanítvány és barát) kisfia októberben született, ő a Mihai nevet kapta. :) Mivel Amoa és Sipas a két különböző parókia tagjai, és valamilyen szinten vezetők is, ezt mondtuk nekik: »Még ez az esemény is, hogy mindkettőjük gyermeke szinte egyidőben született, és a mi nevünket kapta, egy jel, hogy kettőjüknek együtt kell dolgozniuk egységben, hiszen Hajni és Mihai nem lehetnek szétválasztva...«» – írják testvéreink hírlevelükben. „Ha az Úr tervével meg-egyezik, jövőre szeretnénk egy új népcsoporttal (Buang) elkezdni a patepekkal végzett tanítványozói programot. Ezért, valószínűleg februárban, szeretnénk első látogatásunkat megejteni náluk. Viszont Mihainak egészségügyi problémái vannak, aminek okát nem sikerült itt beazonosítani. Több mint 9 kg-ot fogyott az elmúlt évben, több fajta kezelés és bőséges étkezés ellenére is, és nincs igazán honnan tovább fogyjon. Ha a helyzet nem javul, kénytelenek leszünk hazautazni, hogy elvégezhessük azokat a kivizsgálásokat, amik itt nem elérhetőek, és hogy felépüljön. Tiszta szívből köszönjük azoknak, akik mellettünk voltak imában és anyagiilag is ebben a szolgálatban. Egyedül nem tudnánk helyt állni” – zárják testvéreink ima- és hírlevelüket.

A Dumitriu házaspár Mihai Sipaszal és Hajni Amóával

Minden javunkra van (Róma 8,28)

Új esztendő... Nem tudja senki sem,
hogymi vár reá, merre, hova lép.
Az ismeretlenség ködébe rejtve
mi van: örvény, öröm vagy szakadék?

Nincs kikövezett út, egyenes pálya,
biztos cél felé vezető sínek.
Hogy a holnap titkát kitalálja,
nem adatott meg soha senkinek.

Úgy megyünk a jövő felé, akárha
sötétbe lépnénk... De örvény, verem
felett, – jó tudni – , védőn alánk tárja
hűséges karjait a kegyelem.

Öröm, bánat, élet, halál, akármilyen
jöhet, a szívem mégse nyugtalan,
tudom: „Kik Istent szeretik, azoknak
minden javukra van!”

Bódás János

Száguldás

Égnek meredő, fordított spirál az élet,
Kilövépálya, minden év nagyobb kört ír le,
Lassítani képtelenség,
évek múltával egyre inkább pörög,
Hajtja valami az origótól, ami örök.
Az utas benne én vagyok.

Néha csendesíteni szeretnék egy kicsit,
Vagy megállni: a szédítő sebesség rémít.
Ekkor a Végtelen, az Örök,
aki a Kezdet és a Vég,
Ölébe vesz, Nála megpihenek,
erőt ad és reményt.
És együtt pörgetjük tovább az időt.

Lakatos Ottó, Kiskőrös, 2020. 01. 03.

2022-ben is elérhetőek a Szövetség által szerkesztett **Áhítat mobil-applikációi** Androidon és iOS-en. Letölthető a Google Play-ről, illetve az AppStore-ból **„NAPI ÁHÍTATOK”** címen.

(folytatás a címloldalról)

tudta, honnan kell segítséget kérni. A zsoltáros bizony-
ságtétele is bátorít minket: „Szükségemben az Urat hív-
tam, és Istenemhez kiáltottam. Meghallotta hangomat
templomából, és kiáltásom fülébe jutott” (Zsolt 18:7). Az
év kezdete az az időszak, amikor igyekszünk jó szokáso-
kat beépíteni az életünkbe.

*Határozd el, hogy ebben az évben minden
kérdéssel és minden szükséghelyzetben meg-
fogod keresni az Urat imádságban.*

A szükséghelyzet kialakulásával együtt megszületnek
az emberi elképzelések a legjobb megoldásról. Voltál már
úgy, hogy határozott véleményed volt arról, ahogyan tör-
ténnie kellene a dolgoknak egy adott helyzetben? Még az
Úrtól is elvártad, hogy az általad logikusnak tartott mó-
don lépjen közbe és válaszoljon az imádságra? Máriának
és Mártának az volt az elképzelése, hogy Jézus a hír hal-
latán a lehető leggyorsabban Lázár segítségére siet, amíg
még nem túl késő. Ez a gondolat teljesen érthető, ott
vannak azonban a tanítványok, akik óvatosságra intenek,
és mérlegelnek. Júdeában a zsidók meg akarták kövezni
Jézust, ha most oda visszamegy egy emberen segíteni,
fennáll annak a veszélye, hogy nagyobb lesz a kár, mint a
haszon. Emberileg nézve nem volt alaptalan a félelmük.

A Mester azonban nem igazodik az emberek elvárásai-
hoz, nem alakít véleményt a körülmények nyomására. A
csupán emberi elgondolásokat sötétben való járáshoz ha-
sonlítja, amikor nagy az esélye a megbotlásnak. Pedig a
tanítványok épp a rossz lépéseket szerették volna elke-
rülni. Amikor aztán mégis Júdeába megy a maga időzítése
szerint mindkét oldalról értetlenség övezi. A tanítványok
azt mondják: „Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele
együtt!” (11:16), a nővérek viszont: „Uram, ha itt lettél
volna...” (11:21).

Az események kibontakozása során úgy a család, mint a
tanítványok előtt megvilágosodott, hogy egy *magasabb
rendű terv* valósult meg Isten akaratára szerint, ami nem
mentesítette Lázárt a betegségtől, Máriát és Mártát a ke-
serúségtől, a tanítványokat az izgalmaktól, de mérhetet-
len áldást és örömet hozott.

Ebben az évben nagyon fontos lesz keresni Isten akara-
tát és összhangba kerülni vele. Annyi megosztó tényező
jelent meg, aminek hatására a vélemények összekülön-
böznek a családban, a gyülekezetben és a társadalomban.
Az egység romlik, miközben mindenki úgy érzi, hogy az
igazságért harcol. A megoldás:

*Istentől venni vezetést, eszközzé válni az Ő
tervének megvalósulásában és engedni, hogy*

a krisztusi írjon felül minden emberit.

Ennek megvalósulásában segítséget jelentenek a kö-
vetkező igazságok: a mi Urunk Jézus azt munkálja, ami az
Isten dicsőségét szolgálja (11:4). Földi szolgálatát össze-
gezve így számol be az Atyának: „én megdicsőítettelek
téged a földön” (Jn 17:4). Legyen a gyülekezeti élet, a
missziómező és minden hívő ember személyes élete
olyan szintér, ahol az Isten dicsősége megnyilvánulhat!

A próbák nem zárják ki az Isten szeretetét (11:5). Egy kicsit
ellentmondásosnak tűnik, hogy Jézus szerette Lázárt, de
mégsem sietett őt meggyógyítani. Sok esetben az emberi
elvárás az azonnali beavatkozás lenne, ami megszünteti a
pillanatnyi problémát. Egyesek szerették volna, ha az Úr
Jézusnak nem kellene szenvednie, és helyreállítaná Izráel
országát. Ehelyett ő önként letette az életét, hogy meg-
váltást szerezzen az embereknek. Ne engedd, hogy meg-
magyarázhatatlan helyzetek, pillanatnyi veszteségek
megingassák benned azt a meggyőződést, hogy Isten
mindig és töretlenül szeret!

Isten időzítése mindig helyes (11:6). Alkalmas időben ad
segítséget, nem késik sem munkája, sem ígérete, sem az
imádságra adott válasza. Ha Isten hirtelen cselekszik,
légy kész fogadni munkáját, ha várni kell, tedd türelem-
mel és kitartással!

Isten akaratára hangolódva erősödik meg a tanítvány hite
(11:15). Miközben Betániában végzetessé válik a helyzet,
Jézus így nyilatkozik: „örülök, hogy nem voltam ott.” A
részletek még rejtettek, de a Mester látja, hogy mekkora
lelki haszonnal, hitbeli növekedéssel fog járni Lázár fel-
támasztása. Egy kihívásoktól mentes pálya kényelmes-
nek tűnik, de nem tesz szilárdvá és állhatatossá (1Pt
5:10). Egészen biztos, hogy nem fog kimaradni ebben az
évben néhány alkalom, amikor Isten formálni fog ezen a
területen.

Krisztus követésének ára van, de ezt az árat érdemes
megfizetni (11:16). A tanítványok bevállalják végül a júde-
ai utat, beleszámítva a meghalás lehetőségét is. A krisz-
tuskövetés árára maga Jézus is felhívja követői figyelmét
(Lk 9:23), azonban nem marad el a jutalom sem. Az óem-
beri természet a könnyebbséget keresné, az új teremtes
pedig a hűséget. Krisztussal való közösségben hangolódj
rá az ő akaratára, és tanúsíts hűséget!

Krisztusi egységben és békességben, lelki gyümölcsök-
ben, hasznos szolgálatokban bővelkedő 2022-es évet kí-
vánok a Szeretet minden olvasójának!

Fazakas György lp.
oktatási alelnök

Bemerítés Egrespatakon. 2021. november 14-én az Úr megörvendeztette Egrespatak népét egy gyönyörű vasárnap, és még inkább egy bemerítési és hálaadó istentisztelettel, amikor úrvacsorát is vehettünk. Imaórával kezdtünk, amit Szűcs Dávid teológia hallgató testvérünk vezetett. Meghívott igehirdetőnk Balla Frigyes hittantanár testvér volt Szé-

kelyhídról. Délelőtt a Jézus parancsára és példájára történő bemerítésről szólt. Többször említette Péter apostol ide vonatkozó tanítását az első leveléből. Majd két lélek: *Májer Betsabé* és *Boros László* pecsételte meg az Úr Jézusba vetett hitét bizonyágtételével és alámerítkezésével. Kézrátétellel imádkozott értük *Bándi Sándor* és *Vass Gergely* lp. testvér. Az új gyülekezettagokat a helyi ifjúság köszöntötte. Délután pedig az 50. zsoltár utolsó verséből kiindulva hirdette vendégünk a lehetséges hálaadást életünk minden körülményei között. Úrvacsorát *Nagy Ferenc* lp. osztott. A mellékelt fényképen jobbról balra *Nagy Ferenc*, *Balla Frigyes*, *Májer Betsabé*, *Boros László* és *Vass Gergely* látható. Az Úr áldja és tartsa meg Krisztus új és régebbi követőit! (**Vass Gergely**)

Bemerítési istentisztelet Nagyváradon. A nagyvárad 1. sz. gyülekezet is bemerítési istentiszteletet tartott folyó év december 12-én, vasárnap délelőtt. A jeles alkalmon *Sándor Lilla*, *Szecsánszki Eve-*

lin és *Mahr Hanna* tettek bizonyosságot hitükről a bemerítésben. Az alkalomhoz illő ígét vendégünk, *Boros Róbert* temesvári lelkipásztor hirdette Fülöp evangelizációja és a szerecsen komornyik megtérésének története alapján. A bemerítést *Budai Lajos* helyi lelkipásztor végezte. Az alkalmat a vegyeskar énekszolgálatára tette még gazdagabbá. Isten tartsa és erősítse meg újonnan bemerített testvéreinket hitükben! A képen, balról jobbra: *Buda Lajos* lp., *Boros Róbert* lp., *Mahr Hanna*, *Sándor Lilla*, *Szecsánszki Evelin* és *Giorgiov Adrián* lp. (**Gönczi Géza**)

Missziókerületi találkozó Hadadnásdon...

Adventi időszakban, a testvéri találkozás öröme-
A nek jegyében, imádkozó szívvel gyűltünk össze Násdon, a Szilágysági Missziókerület évvégi konferenciájára. Zsemlye Alfréd testvér, a szilágysámsóni gyülekezet meghívott lelkipásztora a Fil 3:17 alapján a Krisztustól kapott képmás példaként való bemutatására buzdította a jelenlévőket. Fazakas György helyi lelkipásztor az 1Jn 3:1-3 versek alapján állapította meg, hogy kiváltság az, hogy Isten gyermekeinek tekintenek minket, mert azok is vagyunk. János Csaba testvér, a missziókerület elnöke, a Bír 2:8-11 alapján az Isten megújító kegyelmét kívánta a gyülekezeteknek, majd ismertette a napirendi pontokat.

Ezután *Borzási István* titkár testvér 62 küldöttet számolt össze, majd az elnöki, pénztárosi beszámoló következett. János Csaba testvér hálás szívvel említette, hogy az eltelt évben a betervezett eseményeket, köztük a sólyomkövári hálaadó alkalmat is sikerült megtartani. Hála azért is, hogy a missziókerületben minden körzetben van lelkipásztor. Új munkások érkeztek: *Pap Benjámín* Bagosra, *Szabó Szilárd* Szatmárra, Zsemlye Alfréd Sámsonba kapott meghívást. Ezt követően *Veress Ernő* pénztáros testvér ismertette a missziókerület pénzügyi dolgait és a bibliaiskolával kapcsolatos tudnivalókat. Hálásan említette, hogy Isten ebben az évben is megáldotta a missziókerületet és a bibliaiskolát is, ahol 10 diák készül a gyülekezeti szolgálatokra. Szász Imre testvér a Szövetség részéről ismertette az anyagi tényezőket, amelyek része az is, hogy az őszi hálaadó napok gyűjtései során szépen adakoztak a testvérek a Cserepka János Oktatási Központ számára. János Csaba testvér ezután felvázolta az Oktatási Központ felépítésének lehetséges terveit. A jelenlévő küldöt-

tek egy tartózkodás mellett egységes döntést hoztak az épület földszintes tervezete mellett. Ezután az elnök testvér felhívást intézett a közgyűlés küldöttei által a gyülekezetek vállalkozói felé, akik a tervezett összeg keretein belül képesek arra, hogy az épületet felépítsék. A jelentkezők a Szilágysági Missziókerület Bizottságát kell minél hamarabb ajánlataikkal megkeressék.

Az anyagi dolgok megtárgyalása után a lelki tanítást Szűcs Sándor, a Szövetség pasztorális alelnöke tárta elénk, aki a gyülekezetet érintő formaváltozatok és lelki megújulás kölcsönhatásairól beszélt. A tíz pontba szedett tanítás gyakorlati útmutatást és lehetőséget mutatott a gyülekezetek számára, melyek Urunk kegyelmével valósulhatnak meg.

Hála, hogy mindezeket Isten a belső megújításával kezdi, és imádkozzunk, hogy adjon kegyelmet, hogy gyülekezeteink kívül-belül megújult tartalommal és formával szolgálják Őt. Az alkalom végén Pardi Félix elnök testvér kért áldást a gyülekezetekre, majd a nádasdi testvérek kedves vendéglátásával zárult a konferencia. Urunk áldása legyen a hallottakon, hogy a gyakorlatban is megéljük az Igét!

Veress Ernő lp., a missziókerület titkára

... és Temesváron

A váradai missziókerület is megtartotta éves közgyűlését, ezúttal délen, Temesváron (lásd: fotó). A temesvári gyülekezet szép, új imaterme kellemes helyszíne volt a közös tanácskozásnak, a beszámoló meghallgatásának és a közösség gyakorlásának. A többi kerületi találkozóhoz hasonlóan, itt is Szűcs Sándor, pasztorális alelnök, a belényesi gyülekezet lelkipásztora tanított a gyülekezeti istentisztelet formáiról és tartalmáról. (G. G.)

Kis gyülekezetek nagy ünnepe

Lelkipásztort iktattak be Csíkszeredában

A Hargitán, a Baptista Keresztyén táborban került Asor október 24-én Dóczi Tibor lelkészi beiktatására a csíkszeredai ill. a szentegyházi gyülekezetbe. Az ünnep moderátora Győrfi Elek Tóbiás a székelyföldi missziós kerület képviselőjeként buzdította a résztvevőket és vezette az alkalmat. Borzási Pál, a Romániai Baptista Szövetség titkára, perecseni lelkipásztor rámutatott arra, hogy nem egyértelmű az, hogy egy gyülekezetnek ilyen zökkenőmentesen következő lelkésze legyen, ugyanis vannak gyülekezetek, sőt nagyobb gyülekezetek is, ahol már évek óta betöltetlen a lelkipásztori szolgálat. Ezzel arra hívta fel a figyelmet, hogy legyünk hálásak! Az ünnep igehirdetője, Dóczi tv. elődje, a nyár vége óta Szatmáron szolgáló Szabó Szilárd volt. Igihirdetését Ézsaiás könyvének 54. fejezetére alapozta, melynek sokrétű üzenetén keresztül Isten szólt a gyülekezeteinkhez és a Tibor testvér által elkezdett szolgálatához is kapcsolódott. Az igerész teljességgel kifejezi azt az örömet, amit az Isten jelenléte és közelsége, valamint az Őhöz való tartozás jelent. Ugyanakkor bátorító is – amint az igehirdető is kiemelte –, hogy a nehézségekben, küzdelmekben is Ő van velünk. A közös szépen hangzúhoz, szolgálatában a pásztort és a gyülekezetet Szilárd egy húros hangszerhez hasonlította, amely akkor szólhat jól, ha minden húr ki van feszítve. Vagyis mindannyiunknak oda kell tenni magunkat, sem a lazaság, sem a túlfeszítettség nem egészséges. Most így nyitottsággal vágyunk arra, hogy hangszerünk Istent egyre jobban dicsőíthesse. Az ünnepi istentiszteletet köszöntések zárták, azután pedig együtt ebédeltünk.

Kicsi István

BAPTISTA TÖRTÉNELMI ÉVFORDULÓK 2022-BEN (I.)

400 éve (1622)

- június 4-én Bethlen Gábor fejedelem menlevelet ad az Alvincre letelepített anabaptistáknak

170 éve (1852)

- május 22-én, Bihardiószegen megszületik Végh Mihály úttörő, bibliaárus

150 éve (1872)

- a Zágrábban tartózkodó Meyer Henrik beáll a Brit és Külföldi Bibliatársulat szolgálatába
- Novák Antal bibliaárus látogatni kezdte a nagyszalontai Lajos János házában rendszeresen találkozó, bibliatanulmányozó csoportot, amelyből később (1875) kifejlődött az első magyar baptista gyülekezet

130 éve (1892)

- gyülekezet alakul Köröskisjenőben, valamint Szentjobbon, ahol augusztus 18-án Kornya Mihály három alapító tagot merít alá
- megjelenik a *Gyermeklant* című, 60 éneket tartalmazó könyv négyszólamú változata
- megjelenik a *Múlt, Jelen, Jövő* baptista kalendárium
- a három éve alakult, népessé vált bihardiószegi gyülekezet felépíti 130 férőhelyes imaházát
- Budapesten konferenciáztak az 1885-ben megalakult Osztrák-Magyar Monarchia Szövetség lelkimunkásai. Ez a Szövetség ekkor 9 körzetből állt Bécs, Budapest, Graz, Késmárk, Kolozsvár, Prága, Szarajevó, Sniatyn, Újvidék központokkal. Az egyik fő téma a nemzetiségi kérdés volt
- a nagybaconi Molnár Lajos (1852-1921), a későbbi lelkimunkás hosszú utat és nagy anyagi áldozatot vállalva elutazik Budapestre, hogy Meyer Hanrik által bementkezzon. Ezt követően felélénkül a székelyföldi baptista misszió

125 éve (1897)

- Lajos János munkája nyomán bementkezznek a körösbökényi (Buteni) gyülekezet alapító tagjai
- imaház épül Szalárdon
- június 25-én, Biharpüspökiben kerületi prédikátorra avatják Végh Mihályt. Az ő lakásában alakult meg a bihardiószegi gyülekezet 1889-ben
- augusztus 8-án Budapesten alámerítkezik Lórik István (1869-1946), a későbbi székelyföldi prédikátor
- szeptember 7-én Kornya Mihály Márkaszéken alámeríti Szűcs Ádámot (1877-1921)
- szeptember 16-án a Temes megyei Sósdon megszületik Szűcs Benjámín, a későbbi lelkimunkás (mh. 1987-ben)
- Bihardiószegen diakónussá avatják Szabó Sándort (1869-1930), az Elismert Szövetség későbbi, 1922-27 között szolgáló elnökét
- Balogh Lajos elindítja a *Vasárnapi Tanító* című, 12 oldalas havilapot
- gyülekezet alakul Zentelke, Magyarbikal, Méra, Nagybacon településeken

120 éve (1902)

- imaház épült Magyarkiskapuson és Hegyközszentimrén, a Sámsomi István által adományozott telken
- gyülekezet alakult Homoródalmás, Székelymogyorós településeken
- megalakult a bánffyhungyadi körzet 15 misszióállomással; ettől kezdve Kozma Imre (1848-?) lett az egész Kalotaszeg körzeti prédikátora
- Kémeren Kornya Mihály által alámerítkezett az első szilágynagyfalusi megtérő, Székely Sára (Szabó László édesanyja)
- Kornya Mihály átvette a kémeri gyülekezet és az egész szilágysági misszió irányítását
- megjelentek az első úttörő missziómunkások Szilágysámszonban

110 éve (1912)

- március 2-án született Dénes Ferenc
- gyülekezet alakult Szatmárnémeti, Avasújvár, Szilágyszer, Sepsiszentgyörgy településeken
- imaházmegnyitók: Ágya (június 2.), Érszöllős (június 6.), Nagyvárád (július 31.), Kalotaszentkirály (október 27.), Szilágynagyfalu (december 25.)
- április 5-én Bihardiószezen megalakult a Szabad Baptista Szövetkezet (a központja később Szilágynagyfalu lett)
- Erzse József által megtörtént az első bemerítés a barcasági Pürkerecen
- Molnár Károly irányítása alatt megalakult a Székelyföld első énekkara Kovásznán
- Szabó Sándor érmelléki körzetét felosztották négy körzetre: székelyhídi körzet 16 gyülekezetettel és 349 taggal; nagykarolyi körzet 12 gyülekezettel és 174 taggal; érszöllősi körzet az összes érmelléki misszióállomással a tasnádi járásból; margittai körzet 13 gyülekezettel és 695 taggal
- Kerekes Bálint (1862–1941) vezetésével megalakult a szilagyballai körzet
- Lőrík István (1869–1946) diakónussá avatta Ilonka Mihályt (1885–1937)
- Kornya Mihály által bemerítkezett a szilagyperecseni Kulcsár István (1889–1965)

Összeállította **Kiss Lehel lp.** (folytatás a következő számban)

Miért hirdessük az evangéliumot?

Bill Bright a „Campus Crusade for Christ” („Válaszd az életet!”) missziós szervezet alapítója mondta a következőket: „A világszerte készített sokszoros felmérések kimutatták, hogy a keresztyének 98%-a nem tárja fel Krisztus evangéliumát másoknak. Sajnálatos, megdöbbentő valóság ez napjaink erőtlen keresztyéniségében.”

Mindenekelőtt három érvel szeretném bizonyítani, hogy a személyes evangélizálás nem egy tetszőleges opció, hanem életre szóló elhívás minden hívő számára.

1. Az evangélizálás Krisztusban való megváltásunk célját képezi

Megváltásunk fő célja a bűnből való megszabadulásunk, azonban van más cél is, többek között az evangélizálás is. Figyeljük meg, hogyan fejezi ki ezt Péter apostol első levelében: „Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket.” Itt három különleges dolgot figyelhetünk meg: Jézusban való identitásunkat (választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet), a Krisztushoz való tartozásunkat (Istennek választott népe, hogy legyen az Övé), és a Krisztusban való célunkat, (hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el).

Emlékezzünk csak a társusi Saul megtérésére. Megjelent neki Krisztus, mikor Damaszkus felé tartott egy olyan megbízással, hogy elnyomja a keresztyén mozgalmat. Az úton Jézus útját állja, és egy fontos dolgot mond,

Mégpedig, hogy azért jelent meg neki, hogy szolgává és bizonyossággá legyen Öneki, s hogy azért választotta ki őt, hogy elküldje őt a népekhez (ApCsel 26). Tehát már megtérésekor, elindulásakor felhívta Pál figyelmét az Úr, hogy Krisztusban nyert üdvösségének célja, hogy elmenjen és az evangéliumot hirdesse.

Van egy régi keresztyén himnusz, aminek címe: „Üres kézzel menjek-e el?”, szerzője pedig Charles Luther lelképásztor. A szerzőt egy fiatal hívő esete készítette az ének megírására, aki szörnyű balesetet szenvedett és halálán volt. Amikor megkérdezték, hogy fél-e a haláltól, ezt válaszolta: „Nem, nem félek a haláltól, de az fáj, hogy üres kézzel kell menjek Isten elé!” Így született ez az ének. A Krisztusban való megváltásunk nem az evangélium hirdetésével érdemljük ki, de e küldetés elhanyagolása annak a jele, hogy nem élünk abban a gazdagságban és teljességben, amit a megváltás jelent egy hívő számára.

2. Az evangelizálás mások megváltásának eszköze Krisztusban

Sokféle eszköze van Istennek arra, hogy üdvözítsen valakit. Olvastam és hallottam muzulmánok bizonyágtételeit, akik számára Jézus álomban jelent meg. A Bibliában azt láthatjuk, hogy Pál apostolnak látomás által jelent meg Krisztus. Nem tagadjuk, hogy a szuverén Isten úgy vezethet valakit üdvösségre, ahogyan Ő akarja, mert Neki sokféle lehetőség áll rendelkezésére, az Általa elrendelt elsődleges eszköz azonban mégis az evangélium hirdetése. A Római levél 10:14-15 verseiben van egy felsorolás, amelynek utolsó része az elküldött személyről szól: „Mimódon hívják azért segítségül azt, akiben nem hisznek? Mimódon hisznek pedig abban, aki felől nem hallottak? Mimódon hallanának pedig prédikáló nélkül? Mimódon prédikálnak pedig, ha el nem küldtetnek? Amiképpen meg van írva: Mily szépek a békesség hirdetőinek lábai, akik jókat hirdetnek!”

Tekintsük példának a következő bibliai elbeszélést. Az Apostolok Cselekedeteinek 10. részében olvashatunk arról, ahogyan egy angyal jött Kornéliushoz. Itt az az érdekes, hogy ez az angyal nem mondta el ennek a századosnak az evangéliumot, hanem Péter apostolhoz irányítja, hogy ő jöjjön el hozzá és mondja el neki az evangéliumot. Ugyanígy küldetett Filep az etióp kincstárnokhoz, hogy vallást tegyen Jézus Krisztusról (ApCsel 8). Ugyanezzel a céllal lett Anániás is Saulushoz küldve látomása után (ApCsel 9:10-11). Isten ránk bízta az evangelizálást, mert ez a Tőle rendelt eszköz az elveszettek megmentésére.

Costache Ioanid írt egy verset, amelyben azt szemlélteti, hogy mennyire téves elgondolás, hogy elégséges csupán az életvitelünkkel bizonyágot tenni ebben a világban. Ez azonban önámítás, mert az igazság az, hogy senki sem fog üdvözülni csupán azáltal, hogy valaki példás életét nézi. Üdvösségre akkor jut, ha hallja a Krisztus evangéliumát és elhiszi azt. A vers címe: „A szomszéd üzenete a pokolból”. És egy olyan emberről van szó benne, aki megfedd egy keresztyént, amiért csak amolyan „rendes ember” volt: „Vágyad csak az volt, hogy rendes légy, tisztellettudó és jó szomszéd. S míg te a helyes úton jártál, nem bántad, hogy énrám kárhozat vár.”

Igen, Isten valóban szuverén az üdvözítésben, de ez nem lehet mentség arra, hogy ne hirdesd az evangéliumot másoknak. Sőt ellenkezőleg, Isten szuverén hatalma az egyik döntő tényező, ami ennek végzésére kötelez. Ez a tény elvezet a harmadik pontunkhoz.

3. Az evangelizálás fontos a Krisztusban kiválasztottak üdvözítésében

Nem tudom, gondolt-e már az olvasó komolyan erre az aspektusra, – de tény, hogy az evangelizálás nagyon fontos szerepet játszik Isten üdvözítő tervében. A Szentírás azt mondja, hogy a világ teremtése előtt az Atya Őbenne választott ki embereket, hogy megmentse őket, beírva nevüket a Bárány életkönyvébe (Jel 13:8; 17:8). Van egy meghatározott szám, konkrétan: „...ameddig a pogányok teljessége bemegy.” (Róm 11:25). Isten eme tervének végrehajtása az evangélium hirdetése által történik. Vagyis mindazok, akik eleve el voltak rendelve a megváltásra, az evangélium hirdetése által üdvözülnek. „A pogányok pedig ezeket hallván, örvendezének, és magasztalják vala az Úrnak ígését, és akik csak örök életre választottak vala, hívének” (ApCsel 13:48).

William Carey, a „modern misszió atyja” lelkes híve volt az eleve elrendelés tantételének. Mindazáltal, kortársai véleményével ellentétben, azt vallotta, hogy az Isten üdvözítő terve nem zárja ki az evangelizálást, hanem ellenkezőleg, magába foglalja azt. Ő mindenét eladta és elment Indiába, ahol misszionárius lett. Úgyszintén, először ő nyitott misszióállomásokat Kínában és Ázsia más helyein, és ezáltal a modern misszió elindítója lett.

Fel tudnék sorolni még sok keresztyén misszionáriust, akik megértették, hogy Isten üdvözítő terve az üdvözülésre magába foglalja az evangelizációs tevékenységet. A Lukács evangéliuma 14. fejezetében Jézus a példázatában azt mondja, hogy egy ember vacsorát készített és meghívta a barátait (a zsidókat), de ezek nem akartak eljönni. Azután elküldte szolgáját és azt mondta: „...Eredj el az utakra és a sövényekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen az én házam.” (Lk 14:23). A háznak meg kell telnie, és te meg én felelős szolgák kell legyünk arra, hogy elősegítsük ennek megvalósulását. Az evangélium hirdetése az Istentől elrendelt fő eszköz az Ő üdvözítő tervében, arra, hogy az választottait megtérésre segítse.

Van sok más ok is, amiért Krisztus az evangélium hirdetésére hív bennünket. Jézus Krisztus azért halt meg, hogy téged megnyerjen e nagy célnak, hogy hirdesd az Ő üdvösségét! Éljen hát annak a célnak teljességében, amelyért Krisztus megváltott, megvásárolt magának!

Mások üdvösségre jutása az evangelizálástól függ, azért nem maradhatsz közömbös. Isten üdvözítő terve magába foglalja a keresztyének részvételét az evangélium hirdetésében, azért vállalj részt te is ennek beteljesítésében, s vidd másokhoz a jó hírt, a Krisztus kegyelmének evangéliumát.

Alex Ghiță baptista lp., (Stoborăști-Olt)

Fordította: **Tóth Róbert lp.,** (Vajdahunyad)

A VI. Bibliai Olimpia helyi szakasza

A Romániai Magyar Baptista Vasárnapi Iskolai Szövetség a 2021-2022-es tanévben is meghirdette a Bibliai Olimpiát, immár hatodik alkalommal. Négy missziókerületből, 29 gyülekezetből közel 200 gyermek jelentkezett be. A bejelentkezett vasárnapi iskolások a következő gyülekezeteket, településeket képviselték: a nagyváradi missziókerületből Belényest, Várasfenest, Magyarremetét, Élesdet, Temesvárt; a szilágysági missziókerületből Zilahot, Ballát, Goroszlót, Sámson, Erkedet, Sarmaságot, Krasznát, Perecsent, Nagyfalut, Bagost, Somlyót, Kémert, Nagybányát, Szatmárnémetit, Hadadnásdot; a kolozsvári missziókerületből Kolozsvárt, Kiskapust, Magyarlónát, Kalotaszentkirályt, Besztercét; a székelyföldi missziókerületből Marosvásár-

helyt, Székelyudvarhelyt, Barótot, Bölönt; s végül Észak-Amerikából Cleveland-et.

A Bibliai Olimpia **helyi szakaszára 2021. december 5-én** került sor. Néhányan a bejelentkezők közül visszaléptek, de így is részt vett 189 gyerek a megmérettetésen. A gyerekek a helyi gyülekezetekben oldották meg a korosztályuknak megfelelő tesztlapokat, s a javítókulcs segítségével a helyi tanítók javították a dolgozatokat. Nagyon jó eredményeket értek el a gyermekek, ezzel is bizonyítva, hogy odaadással, következetesen készültek a megmérettetésre, figyelmesen tanulmányozták az Igét.

Az idei évben Eszter könyvét és János evangéliumát tanulmányozzuk. Az Eszter könyve sok gyermek kedvence az Ószövetségből, főleg a lányoknak, de jó tudni, hogy ez nemcsak egy mese, hanem igaz történet, s tanulságunkra íródott. Az Újszövetségből már három evangéliumot és néhány levelet végigvettünk az előbbi olimpiákon, s most a János evangéliuma került sorra. Nekem személyesen egyik kedvenc evangéliumom, mert ez kicsit más, mint a többi. Jó olvasni benne Jézus tanításait, s egyre jobban megismerni belőle a Megváltót.

Örvendünk, hogy évről évre egyre többen bekapcsolódnak a Bibliai Olimpiába, s a gyerekek komolyan készülnek. Tapasztaljuk, hogy azok a gyerekek, akiket ott-hon is támogatnak ebben, akik otthon szüleikkel is olvassák az Igét, beszélgetnek róla, közösen tanulmányozzák azt, azok nagyobb sikernek élnek meg az Olimpiára való készülődést s a megmérettetést is, s áldássá lesz az egész család életében, s hisszük, hogy később kamatoztatni is fogják mindazt, amit megtanultak, elolvastak.

Gratulálunk minden versenyzőnek, és köszönjük a tanítóknak és a szülőknek a támogatást!

A **missziókerületi szakaszra** azok a gyerekek jutottak tovább, akik elérték a 70 pontot a 100-ból. Örülünk, hogy **165** gyerek továbbjutott, és bátorítjuk őket, hogy odaadással, kitartóan készüljenek a **2022. február 12-ikére** meghirdetett missziókerületi szakaszra is.

A mostani bizonytalan időkben még nem tudjuk, hogy összegyűlhetünk-e vagy sem fizikailag missziókerületenként, de ha ez nem lesz lehetséges, akkor sem marad el a megmérettetés, hiszen reményeink szerint lehetőség lesz helyi szinten megírni majd a teszteket.

Kedves tanítók és szülők, gyülekezetek! Arra kérünk benneteket, támogassátok és segítsétek a gyerekeket a készülésben, tanulásban, adjatok nekik egy kis hátszel, hogy ezáltal is növekedhessenek az Úrban, az ismeretben és az Ige megismerésében.

Köszönettel, a Bibliai Olimpia munkacsapata nevében,
Bereczki Klára

A képen balról jobbra BPZ, Alan Donaldson, Stefan Gisiger, Mateusz Wichary

Az Európai Baptista Föderáció tanácsulése Amszterdamban

Az Európai Baptista Föderáció (EBF) 2021-es tanácsülésére Amszterdamban került sor szeptember 22–25 között. Mivel a koronavírus miatt 2019 óta nem találkozhattak a képviselők, az együttlét örömét csak fokozta az, hogy immár személyes jelenléttel lehetett megtartani a gyűlést.

A különböző tisztségviselők – elnök, főtítkárs, teológiai felelős, missziói felelős – részéről sorra hangzottak el a beszámolók, amihez a képviselők tetszés szerint hozzászóltak, és amit végül egyenként elfogadtak. Arról is szó esett, hogy miként munkálkodik az Úr az EBF tagszövetségében. Egyrészt szomorúan vettük tudomásul, hogy számos szövetség tagsága csökken (beleértve a mienket is!), másrészt viszont öröm volt hallani arról, hogy egyes tagszövetségek szaporodást könyvelnek el, annak ellenére, hogy súlyos megpróbáltatásokon mennek keresztül. Ilyen például a Libanoni Baptista Unió, ahol a tagság folyamatosan növekszik és a gyülekezetplántálás is egyre jobban kibontakozik. Történik ez annak ellenére, hogy az országban mélyszegénység uralkodik és különböző katasztrófák sújtják a lakosságot. De hála Istennek, a Bejrúti Baptista Iskolában és a Bejrúti Arab Baptista Teológiai Szemináriumban tovább folyik az oktatás és ennek üdvös kihatása van nemcsak a misszióra, hanem a többségben levő muszlim lakosságra is.

A tanácsülés folyamán jelentős változások történtek az EBF vezetőségében: az elnöki tisztséget a korábbi alelnök, Stefan Gisiger testvér tölti be, aki egyben a Svájci Baptista Unió elnöke is. Mateusz Wichary, a Lengyelországi Baptista Unió korábbi elnöke lett az Európai Baptista Föderáció alelnöke, aki két év múlva elnök lesz Isten segítségével. Mi, kelet-európai baptisták külön örvendünk Mateusz testvér megválasztásának, mivel személyében olyan evangéliumi nézeteket valló személy került az EBF vezetőségébe, akivel örömmel azonosulunk szinte minden te-

kintetben. Nem kevésbé jelentős az, hogy a főtítkárcsere történt az EBF élén. Tony Peck testvér ugyanis 17 éves szolgálat után nyugdíjba vonult. Az ő jellemét és munkáját széles körben méltatták, mint akit végig a hűség, a kiegyensúlyozottság és az alázat jellemzett. Helyette Alan Donaldson lett az új főtítkárs, aki skót származású és nagy tapasztalattal rendelkezik a lelki munka területén.

Testvéreink életére és szolgálatára, valamint az egész EBF kiterjedt családjára Isten gazdag áldását és megújító kegyelmét kívánjuk!

Borzási Pál főtítkárs

Tedd le és vedd fel újévkor is

A Máté evangéliuma 11. részében az Úr Jézus szavait Aekképpen találjuk megírva: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek. Mert az én igám boldogító, és az én terhem könnyű.” (Mt 11:28–30) Az Úr Jézus ebben az ígéren két dologra bátorít minket: először, hogy tegyük le terheinket, másodszor, hogy vegyük fel az ő igáját.

Hogyan tudjuk letenni terheinket? Egy alkalommal egy idős bácsi állva utazott a buszon a hátán egy nehéz táskával. Az egyik utas odaszól neki: „Bácsi, tegye le a táskát, ne cipelje”. A bácsi válasza ez volt: „Nem teszem le, mert sietek!” Rohanó életünkbe zárva talán észre sem vesszük, hogy mennyi terhet hordozunk feleslegesen. Ha fizikai terhet kell cipelnünk egy idő után rendkívül fárasztó lesz és úgy érezzük, hogy le kell tegyük. A fizikai teherviselés mellett az ember hordozhat érzelmi, szellemi és lelki terheket is, amelyek még súlyosabban nehezedenek szívére, lelkére. Az elmúlt év megpróbáltatásai, kihívásai sok területen megterheltek mindannyiunkat. Így, új év kezdetén itt az ideje, hogy letegyük az életünk során felgyülemlett terheinket. John Bunyan *A zarándok útja* c. könyvében a főszereplő, Keresztyén hasonló helyzetben találta magát, miközben Romlás városában élt. Azonban egy könyvet olvasva ráébredt arra, hogy óriási terhet cipel a hátán és a városra végzetes pusztulás vár. Evangélista bátorítására elindul az Égi város felé. Sok vesződség után, a Szoros kapun át, eljut a Golgotához, ahol hirtelen leoldódik nehéz puttonya és szabadon, tehermentesen folytathatja útját.

Jézus Krisztus, aki a golgotai kereszten értünk szenvedett ezt mondja: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek”. Ezt a megnyugvást úgy

szerezte nekünk, hogy minden bűnünket és terhünket magára vette, és elszenvedte az ítéletet helyettünk. Ezért, aki hittel néz rá meglátja, hogy bűnei terhe rajta van és ajándékba kapja a feloldozást. Kedves olvasó, nem tudom, milyen terheket cipelsz, de Jézus Krisztus ma neked is mondja, hogy jöjj hozzá úgy, ahogy vagy! Öntsd ki imában a szíved előtte és tedd le terheidet a golgotai kereszt alá. „Nincs olyan fájdalom, gond, mit meg nem oldhat. Nincs olyan nagy hegy, mit Ő meg nem mozdíthat. Nincs oly sötét nagy vihar, mit le nem csendesít. Nem lehet oly bánatod, amin Ő nem segít. Mert e világnak terheit mind vállain hordta. Tudom testvérem, hogy téged is hordoz majd!”

Miután terhünket leraktuk, Jézus második tanácsa, hogy vegyük fel magunkra az ő igáját. Ez az iga nem teherként nehezedik ránk, hanem inkább boldogságot, védelmet és útmutatást ad. Az Úr Jézus igáját annak nehéz viselni, akinek vad természete van. A világ terhe összetöri, az Úr Jézus igája betöri az embert. A *kismadár* című film Helen Keller életét mutatja be, aki egy jómódú családba született, de sajnos másfél évesen súlyosan megbetegedett és ennek következtében maradandó látás- és halláskárosodást szenvedett. A kislánnyal képtelenek voltak kommunikálni szülei és ahogy nőtt mindent megengedtek neki. A kislányból neveletlen, rakoncátlan gyermek lett, akinek a viselkedése és dührohamai már-már elviselhetetlen volt mindenki számára. Ekkor egy speciális magántanítót alkalmaztak, aki rövid időre elválasztotta a gyermeket a családtól. A tanító szigorú, türelmes és következetes nevelése áttörést hozott a kislány életében. Lassan megtanult jelbeszéddel kommunikálni és megérteni a körülötte lévő világot. Természete megszelídült és felnőtt korára híres író, szónok és politikai aktivista lett. Mi lett volna ebből a kislányból, ha nem szelídíti meg őt valaki? Ismerjük be, hogy sokszor nekünk is önző és makacs természetünk van, amelyet szükséges megszelídíteni. A világ zajától mi is félrevonulhatunk, hogy időt töltsünk Jézussal, Mesterünkkel és Tanítónkkal, hogy megismerjük az ő szelíd és alázatos szívét. Ahogy a háborgó tengert lecsendesítette, úgy képes a mi szíveinket is lecsendesíteni és megszabadítani vad természetünktől. Szelíd és engedelmes szívet nyerve találhatunk megnyugvást a lelünkben.

Az elmúlt évtől búcsúzva, tegyük le a ránk nehezedő terheket, az új év küszöbén pedig vegyük fel az Úr Jézus könnyű és boldogító igáját, mert csak így találhatjuk meg lelkünkben a békét és a nyugalmat. Áldott új évet kívánok minden testvérnek!

Nagy Ferencz lp.

Emlékezés és temetés Gödöllőn

2021. december 5-én
† **Simon (szül. Kovács) Enikő**t kísérte utolsó útjára a népes család és a gyülekezet a gödöllői temetőben. Testvérnőnk 1972. április 22-én született a szilágysági Rátonban, ahol szorgalmasan tanult és később

dolgozott. Már fiatalon elfogadta az Úr Jézust és hűségesen szolgált a gyülekezetben is. 1996. november 2-án házasságot kötött Simon Andrással. Házasságukat Isten négy gyermekkel áldotta meg, Beatrixszal, Andrással, Abigaillal és Péterrel. Miután férje elhívást kapott a teljes idejű lelki munkára, hűségesen támogatta és követte, először a homoródszentmártoni, majd az aradi gyülekezetbe és körzetébe is. Vendégszeretetével és kedvességével mindenkiben, akivel kapcsolatba került mély nyomot hagyott. Az egyre növekvő család szolgálata mellett hűségesen kivette részét a lelki munkából is.

2018-ban rákos daganatot diagnosztizáltak nála, amit műtét és számtalan kemoterápiás kezelés követett. Heti rendszerességgel jártak Budapestre kezelésre a gyógyulás reményében. 2020. augusztusában végleg Gödöllőre költözött a család, majd 2021. augusztusától kezdve rohamosan romlott az egészsége és édesapja halála is megviselte. Amikor látta, hogy betegsége gyógyíthatatlan, tudatosan készült az örökkévalóságba, bátorítva a mellette levő férjét, családját, testvéreit.

2021. november 20-án este csendben eltávozott. A temetésen a vigasztaló ígét Lőrök Levente (Mt 7:24-25), Borzási Pál (Ez 24:16), Veress Ernő (Zsid 10:35-36), Chiciudean Miklós (1Tim 6:6-7), a sírnál pedig Sallai Jakab (1Kor 15:55-58), Papp László (Róm 10:9-11, 1Tim.6:12) szolgáltak az igével. A helyi énekkar és az Erdélyből érkezett testvérek együtt énekeltek a mennyről és a feltámadásról.

A feltámadás reményében kívánunk vigasztalást a gyászoló családnak, és bízunk abban az Istenben, aki az özvegyek és árvák a gondviselője. Tudjuk, hogy a nehéz elválás után lesz egy örömteli találkozás. Ahogy elhunyt testvérnőnk, Enikő vallotta sokszor Jób szavait: „Mert tudom, hogy az én megváltóm él és utoljára az én porom felett megáll” (Jób 19:25). **(Papp László lp.)**

„Az élet megy tovább!”

„Az élet megy tovább!” – tartja a közismert szállóige. Persze könnyű ezt mondani kisebb kellemtelenségek, apró balesetek, egy elbukott vizsga vagy egy megkarcolt sárvédő után. De az élet akkor is megy tovább, amikor szó szerint az egész élet, sőt az egész világ megreked körülötted? Akkor is, amikor túl sok jut a bajból, s az előrejelzés ezután sem ígér „derült égboltot”? Mert nézzünk csak körül. Társadalmi, szociális, politikai és gazdasági válság, megszorítások, a jövő bizonytalansága, elvesztett munkahelyek, elvesztett családtagok, elvesztett szabadság és identitástudat. Elvesztett bizalom a vezetésben, a jövőben, az emberségben és emberiségben, s egyeseknél talán még az Istenben is. Mihez kezdünk ezután? Van-e értelme ilyenkor a jövőn gondolkodni, tervezni, belefogni valami nagyszabásúba? Vagy akkor már inkább várjuk ki a végét a pandémiának, a világnak (mert egyesek szerint az sincs messze)?

Van egy próféta a Bibliánkban, aki látott és tapasztalt hasonló folyamatokat. Körülményeket, amelyek nagyon hasonlítottak a felsoroltakhoz, s amelyek valóságával nap mint nap találkozunk. Jeremiás látott összeomlani egy társadalmat. Látott embereket drasztikus körülmények között elveszíteni szeretteiket, otthonaikat, szabadságukat, reményüket és hitüket. A babiloni hadjárat és fogság borzalmait átélve, ha valaki igazán átérzi a

helyzetünket, az Jeremiás. Könyvet is írt arról, hogy hogyan élte meg ezt az időszakot. A disztópikus és apokaliptikus társadalmakról szóló regények mellett igencsak időszerű olvasmány. A címe is reprezentatív: „Jeremiás siralmi”. Előnye, hogy egyszerre dinamikus, történeti, lélektani, életszerű s mindezt röviden és tömören. Az érdeklődők számára van egy másik kötete is, részletes leírásokkal, cselekménnyel és háttértörténettel: „Jeremiás próféta könyve”. Szintén ajánlott.

Visszatérve Jeremiásra és korára, az emberek tehetetlenek, kiszolgáltatottnak és reménytelennek látták a helyzetüket. Emellett össze voltak zavarodva, hiszen prófétaik és azok, akiktől az útmutatást várták, hol ezt mondták, hol azt mondták. Egyes hangok a válság végét rebesgették, más vélemények szerint azonban az áldatlan állapot bizony még hosszú évekig fog tartani, vagy talán vége sem lesz. Sőt ennél már csak rosszabb jöhet. Így az emberek immár nemcsak tehetetlenek és kiszolgáltatottnak, de ezen felül még összezavarodottnak, elárultnak, manipuláltak, félre- és alulinformáltak is érezték magukat. A megosztott emberek már nem tudták, hogy kiben bízhatnak. Ismerősen hangzik?

Ebben a helyzetben Jeremiásnak volt egy tanácsa, sőt próféta üzenete az Istentől a válságban veszteglő népnek. A következő útmutatást adta: „Építsetek házakat, és lakjatok bennük! Ültessetek kerteket, és egyétek azok gyümölcsét! Házasodjatok, szülessenek fiaitok és leányaitok! Házasítsátok meg fiaitokat, és adjátok férjhez leányaitokat! Szüljenek azok fiúkat és lányokat! Szaporodjatok, és ne fogyjatok! Fáradozzatok annak a városnak békességén, ahová fogságba vitettek benneteket, és imádkozzatok érte az Úrhoz, mert annak békességétől függ a ti békességetek is!” (Jer 29,5-7).

Félre ne értsen senki, nem úgy idézem ezt az Igét, hogy „ez az Úr üzenete a mai kor számára.” Nem próféciát közvetítek a pandémia emberének. Ez Izraelnek szólt, akkor és ott, személyesen és közösségileg. Nem nekünk. De mint alapelv és tanács igenis alkalmas és időszerű a számunkra. Mert minden kiábrándító, elkésztő és mostoha körülmény ellenére „az élet megy tovább!” Mert „mennie kell tovább, Istennel” – összefoglalva Jeremiás szavait.

S megannyi ellenvetést lehetne hozni ez ellen a tanács ellen. Lehet máris kegyességi alapon ellenkezni ezzel az alapelvvel. Építkezni, házasodni, élni ugyanúgy tovább az életet, mikor itt vannak az utolsó idők? Nem erre figyelmeztet Jézus is, hogy az Emberfia eljövetele előtt is ezt teszik majd az emberek, mit sem sejtve (Mt 24,38-39)? Talán jobb lenne nem ugyanúgy élni, mint eddig, hanem ezek helyett félretenni a földi dolgokat, s készülni az Úr visszajövetelére. Nem berendezkedni még jobban a földi

életre, hanem az örök életre összpontosítani teljesen. Ez igaz. Ezek után már nem élhetünk többé ugyanúgy. Mindennél jobban tudatában kell lennünk életünk és a világ múlandóságának. Egyfajta éberséget kell szülni bennünk ez a helyzet az örökkévalóságra tekintve. De ez nem jelent teljes visszavonulást az élettől. Pál a Theszalonikai levelekben arra tanítja a hívőket, hogy a visszajövetel közelsége nem ok a tétlen várakozásra, hanem Krisztus visszavárása közben kitartóan dolgoz-zanak és éljék példaértékűen az életüket, amíg az Úr visszajön. S itt a nagy különbség. Nem abban, hogy az Isten népe nem ad és vesz, nem épít házakat és nem plántál kerteket, nem házasodik és nem alapít családot a Krisztus visszajövetelére való tekintettel, mert azt csak a világiak teszik. A különbség abban van, hogy a hívő annak tudatában teszi ezeket, hogy mindez csak árnyéka az eljövendő valóságnak. Valami sokkal többre, jobbra, dicsőségesebbre várakozik. De míg ezekre kés-zül megszentelődve, addig a földi élet ezen tevékeny-ségei által dicsóíti meg az Isten nevét.

De lehet valakinek ellenvetése logikai alapon is. Házat építeni? Most, amikor az építkezési anyagok ára há-romszorosára vagy akár többszörösére emelkedik? Amikor az energia ára az egekbe szökik? Családot alapí-tani? Egy ilyen világban? Mégis milyen jövőt biztosíthat az ember majd a gyermekének? De ha már a logikánál járunk. Dédszüleinknek logikus volt családot alapítani a világháborúk idején? Hol lennénk mi, ha nagyszüleink nem élték volna tovább az életüket a kommunizmus alatt? Vagy szüleink feladták-e az életet fiatalon az el-múlt rendszerben, vagy az elmúlt évek gazdasági válsá-gaiban? Ugyanúgy házasodtak, dolgoztak, otthonokat és jövőt építettek. Vagy visszatérve Jeremiásra, aki egy ostromlott országban vásárolt szántóföldet magának, miközben ő maga börtönben volt, s jól tudta, hogy alig egy év múlva a királyság elesik. „Épeszű ember ilyen nem csinál” – mondhatná valaki. Csakhogy ő ezt akkor isteni parancsra tette, bízva abban, hogy az Isten be-tartja a szavát. Mi nem tudjuk, meddig tart még ez az egész, vagy hogy milyen irányba változik. De egy dolog-ban ugyanolyan biztosak lehetünk, mint Jeremiás: hogy az Isten viszont biztosan nem változik. Az ő kegyelme és mindenható gondviselése elég volt az elmúlt évez-redben élők számára, hogy „az élet menjen tovább”. Nem lesz ez másképpen ebben az évezredben sem, akármennyi is legyen még belőle.

„Aki a szelet nézi, nem vet az; és aki sűrű fellegre néz, nem arat.” A rengeteg gazdasági és társadalmi előrejel-zés, az aggasztó fejlemények állandó figyelemmel kö-vetése mellett, szakíts időt arra, hogy legalább olyan behatóan kísérd figyelemmel az Isten gondviselésének

jeleit és ígéreteit a Biblia lapjain, amint sorsokon és évezredeken átível.

Kedves fiatalok! „Építsetek házakat, és lakjatok ben-nük! Ültessetek kerteket, és egyétek azok gyümölcsét! Házasodjatok, szülessenek fiaitok és leányaitok!” Irat-kozzatok be egyetemekre, és gyarapítsátok az ismeretei-teket, fejlesszétek a képességeiteket. Válaszatok hivatá-sokat, és dolgozzatok a társadalom javára és Isten dicső-ségére. Mert a kilátástalanság és bizonytalanság ellenére „az élet megy tovább!” S ezt nem az optimista derűlátá-sával mondjuk, hanem a hívők Krisztusba vetett rendít-hetetlen hitével és reménységével. Az Örökkévalóba ve-tett bizalommal, Akinek a mindenható gondviselése elég lesz a pandémia nemzedékének és a posztkovid társa-dalmának is. „Ezt veszem szívemre, azért bízom. Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogyatozik el az ő irgalmassága! Minden reggel meg-megújul; nagy a te hűséged! Az Úr az én örökségem, mondja az én lelkem, azért benne bízom.” (JSir 3,21-24).

Zsemye Alfréd, meghívott lp., Szilágysármson

Tinisarok: Miként építsem a jövőmet?!

Amikor egy szakma, készség, hobbi vagy életmód elkezd komolyabban foglalkoztatni, bölcs dolog kikérni a nálad érettebbek és tájékozottabbak tanácsát; „Meghiúsulnak a tervek, ha nincs tanácskozás, de meg-valósulnak, ha van sok tanácsadó” (Péld. 15:22). Ezek a személyek helyes irányt mutathatnak úgy, hogy rámu-tatnak azokra a nehézségekre és örömökre, amelyek a téged érdeklő területtel járnak. Megismerheted azokat az áldozatokat, amelyeket meg kell hoznod, így eldönthe-ted, hogy megéri-e vagy sem. A jó tanácsok megment-hetnek a hibáktól és attól is, hogy időt pazarolj olyasmi-re, amely nem fog megfelelő eredményekhez vezetni.

Amikor előre tervezünk, az nem csak azt jelenti, hogy az emberek tanácsát kérjük ki, hanem az Istenét is; „Bízd az Úrra dolgaidat, akkor teljesülnek szándékaid” (Péld. 16:3). Mind a céloknak, amelyeket kitűzöl magad elé, mind az útnak, amelyen haladnod kell céljaid felé összhangban kell lennie Isten Szavával. Nem várhatjuk el Istentől, hogy valóra váltsa álmainkat, ha ő nem ért egyet azokkal, függetlenül attól, hogy mennyit vagyunk hajlandók áldozni értük. Ismerd a Biblia tanításait, hogy megtudd, álmaid és törekvéseid olyanok-e, amelyeket Isten értékesnek tart vagy sem!

(Forrás: Tomorrow Clubs Romania)

■ Körösjánosfalván 2021. november 7-én kísértük utolsó földi útjára † **Mikló Juliánna** testvérnőt, aki 70 évet kapott Istentől. 52 évi házasság után, miután 30 évig a házuk szobája szolgált imaházként a vendégek felé és családja felé. Áldott, kedves, szelíd

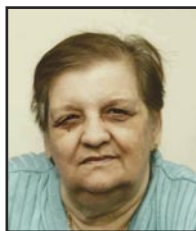
mosolya és hangja felejthetetlen marad. Mindig örömmel és készséggel jött Isten házába. A temetésen Igével szolgáltak: János Levente, Papp Dezső, Liviu Cabau és Szűcs Sándor lelkipásztorok, imával a körzet avatott lelki munkásai, énekek pedig a körzet testvérisége, Egyed Ernő testvér vezetésével. Férje, Ferenc, lánya Enikő és családja megrendülve, de Isten akaratába megnyugodva vették körül a ravatalt. Imádkozunk, hogy Isten vigasztalja őket és adjon újabb megtérőket! (Szűcs Sándor lp.)

■ † **Béládi (szül. Boda) Katalin** 2021. október 29-én, 82 éves korában az Úrhoz költözött Magyarmerén. Testvérnőnk életének első felét Szilágyságban, Selymesilosván töltötte, majd házasságkötése révén Remetén folytatta életútját. Férjével hamar megismerték a gyászt első gyermekük 4 hónapos távozásakor. Később azonban a jó Atya 3 gyermekkel (Ildi, Lajcsi, Ernő) áldotta meg a családot, akiket az Úr félelmében és szeretetében neveltek. A temetési szertartáson a helybeli lelkipásztor, Szabó Sándor a Zsidókhoz írt levél 11:1-2 igék alapján szolgált, kiemelve, hogy mivel is „szereztek jó bizonytságot a régebbiektől...” A felolvasott ige kapcsán testvérnőnk jó bizonyágáról is megemlékeztünk. Szintén a temetési szertartáson szolgált a magyarremetei gyülekezet előző lelkipásztora, Elekes József ny. lp., aki a táltumok példázatából szintén testvérnőnk hűséges és szolgáló életét emelte ki, ugyanakkor az ige alapján bátorította a jelenlevőket, hogy hasonló módon, bölcsen sáfarkodjunk az Úrtól kapott táltumainkkal. Az Úrnak minden értelmet felül haladó békességét és vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak, a magyarremetei baptista gyülekezet nevében! (Szűcs Sándor lp.)

■ Gertyes, 2021 október 14-én vettünk búcsút – hitünk szerint csak egy időre – a kedves, vendégfogadást gyakorló és mindig szolgálatkész † **Szűcs Jolán** nőtestvértől, aki 90 éves korában fejezte be győztesen földi életét, megharcolva a nemes harcot

és megtartva a drága hitet. Temetésén Boros Róbert lp. hirdette Isten reményntnyújtó üzenetét, ami erősítse a hátramaradt népes családot. (Boros Róbert lp.)

■ Október 16-án temettük el Temesváron † **Szűcs Kornéliát**, akit hosszas szenvedés után, 74 éves korában szólított magához megváltója, hogy testi fájdalmaiból szabadulva az Úr üdvös jelenlétébe mehessen. Isten ígését Boros Róbert lp. hirdette a Zsolt

116:15 alapján: drágának tekinti az Úr híveinek halálát. Isten vigasztaló és békességet hozó Lelke maradjon a családdal. (Boros Róbert lp.)

■ Fájó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva kísértük utolsó útjára 2021. június 6-án Lecsméren † **Varga Ferenc** testvért, akinek az Úr, a mi Teremtőnk 84 évet ajándékozott ezen a földön. Az idős kor és a betegség terheit nagy türelemmel hordozta.

1936. július 10-én született Lecsméren. 1966-ban újszövetségi bemeztítésben részesült Temesváron és ugyanebben az évben házasságot kötött Fazakas Ilussal, akivel 55 évet éltek boldog házasságban. Házasságukat Isten megáldotta 4 gyermekkel 8 unokával és 3 dédunokával. A temetésen Pardi Félix lelkipásztor testvér szolgált a vigasztalás ígését a 2Kir 2:11 alapján. A temető kertben a Zsolt 23:6 alapján hangzott az ige, ugyancsak Pardi Félix testvér részéről. A viszontlátás reményében őrizzük emlékét szívünkben! (A gyászoló család)

■ 2021. december 21-én költözött haza Megváltójához † **Veress Rozália** testvérnőnk 83 esztendőskorában Cegőtelken. A gyászistentiszteletre december 23-án került sor ugyanott. Isten Ígését Pásztor Lóránd református lelkipásztora hirdette a Lk 1:28, Kelemen Sándor helyi lelkipásztor pedig a Jóh 19:25-26 alapján. A temető kertben Kelemen Sándor az 1Kor 15:12-17 alapján hirdette a feltámadás örömeztetést. A testvérnőnk 19 évig volt özvegy. Egy alázatos, áldozatkész és mindhalálíig hűséges hívő asszony volt. A cegőtelki fűvőszene- kar és az összevont énekkar is szolgált. Az Úr töltse ki az úrt a hozzátartozók szívében, amit elköltözött testvérnőnk hagyott hátra. (Kelemen Sándor lp.)

■ † **Józsa (szül. Debre) Magdolna** testvérnő temetésére 2021. november 14-én került sor Szilágyperecsenben, akinek az örök hazába való költözése váratlanul történt. Magdus testvérnő az ősz folyamán hirtelen gyengülni kezdett, amit sorozatos orvosi ki-

vizsgálások követtek. Végül kiderült, hogy utolsó stádiumban levő rákbetegségben szenved, amin már az orvosok sem tudtak segíteni. De az Úr nem hagyta őt sokáig szenvedni: 53 évesen magához szólította a dicsőségbe. A temetési istentiszteleten Zsemlye Alfréd szí-

lágysámsoni meghívott lelkipásztor (Zsolt 90:15-17) és Teofil Mihoc zsidói román baptista lelkipásztor (Jn 14:1) hirdette az Igét, míg a temetőkertben Borzási Pál szólt az evangélium vigasztaló üzenetéről (Mt 26:39). A gyászoló családra Urunk gazdag vigasztalását kívánjuk! (Borzási Pál lp.)

Erdei Imre (nekrológ)

2021. december 7-én vetünk búcsút egy időre
† **Erdei Imrétől** Nürnbergben. Testvérünk 1943. augusztus 28-án született Zsomboron. Édesapja fogságba esése után édesanyjával és nővérével visszaköltöztek Egrespatakra, ahol gyermekkorát és ifjúságát töltötte. Később két további testvére született. Tanulmányai befejezése után Zilahra költözött, ahol 24 évet dolgozott állattechnikusként. 1962-ben, 19 évesen ismerte meg Megváltóját, és a Zilahi Magyar Baptista Gyülekezet tagjaként szolgált teljes odaadással és elszántsággal 24 éven keresztül, a gyülekezet elöljárójaként. 1974. március 26-án kötött házasságot Löscher Lizével, akivel 47 évet élhetett együtt. Házasságukat Isten négy gyermekkel ajándékozta meg. 1991-ben Isten vezetésében bízva Németországba, Nürnbergbe költöztek, ahol a Magyar Keresztény Gyülekezetben szolgált, mint gyülekezeti vén. 2016-tól a Nürnberger Freie Baptisten Gemeinde tagja volt. Élete utolsó két évében szívbetegsége megviselte. Mikor az utóbbi hónapokban állapota hirtelen megváltozott, továbbra is a mások megmentését tartotta fontosnak. Felesége és gyermekei körében költözött haza. A békességre törekvés, az együttérzés és segítség, hűség és önzetlenség, Isten országának keresése jellemezte. A temetésen a helyi gyülekezet lelkipásztora mellett szolgált még Gönczi Löscher István és Borzási István. A gyászolók között ott volt felesége Lize, gyermekei Dóri, Norbert, Johann és Lissien, unokái, Noah, Johanna, Mia és Matilda, veje Martin és menyje Madelin, illetve a mindenfelől összegyűlt hívők népes serege. Internet-közvetítés által részt vehettek a temetésen itthoni testvérei is, Kui Katalin, Erdei László és Szeredai Ibolya. A vándor hazatalált. „Légy hű mindhalálig és neked adom az életnek koronáját!” (Jel 2:10b) Emléke legyen áldott!

(Borzási István és Erdei Dóri)

Gál Győző és Erzsike életútja

† **Gál Győző** lelkipásztor 1957. szeptember 26-án született Szilágykerkeden, nemhívó családban. 1979-ben édesanyja kérésére ellátogatott a baptista gyülekezetbe, ahol megtért és bemenítkezett. Ezt követően kezdte el látogatni misszió céljából az akkor megújulást átélő szilágysszentkirályi gyülekezetet, ahol megismerkedett † **Kiss Erzsébet**tel, aki 1961. december 18-án született, 1977-ben tért meg és rá egy évre be is mementkezett.

Testvéreink 1981-ben kötöttek házasságot Szentkirályon. Isten négy gyermekkel ajándékozta meg őket: Istvánnal, Benjáminnal, Evódiával és Lehellel. Győző testvér

egy ideig a *Jézus élete* című film vetítésében vállalt szerepet. Munkatársaival faluról falura járt, hogy az evangélium üzenete eljusson a környéken lakókhoz.

Lelkipásztorrá 1994-ben avatták Sarmaságon, ahol öt évig szolgált. 1999-ben Rátonba költözött, ahol szintén öt évig pásztorkodta a gyülekezetet. Szolgálatának harmadik szakaszára Érmihályfalván került sor 2004 és 2018 között. Itt Gergely István lelkipásztor-társával együtt végezte a szolgálatot, de miután ő 2010-ben elfogadta a New York-i gyülekezet meghívását, Győző testvér vállára nehezült az új imaház építése és a kiterjedt körzet szolgálatának terhe. 2018-ban nyugdíjba vonult, ettől kezdve a roma misszióban és az értarsai körzetben tevékenykedett. Erzsike mindvégig hű segítőtársa volt: ő nem a nagy szavak embere volt, de annál hangosabban beszéltek cselekedetei és kiemelkedő vendégszeretete.

Testvéreink halála váratlanul történt. November elején mindketten a koronavírussal fertőződtek meg, aminek következtében Erzsike 11-én (59 évesen), Győző testvér pedig 21-én (64 évesen) hazaköltözött az Úrhoz. 40 évet éltek boldog házasságban. Temetésükre 2021. november 27-én került sor Gödöllőn, Magyarországon. A kápolnánál Borzási Pál (Szilágypercscen), Pap László (Mihályfalva) és Lórik Levente (Gödöllő) lelkipásztorok szólták az Igét, valamint Iván Imre (Balatonszemes) olvasta a nekrológot. A temető-kertben Dan László (Debrecen, KCA) és Szabó László (Nagyvárad) lelkipásztorok hirdették a feltámadás vigasztaló üzenetét.

Testvéreink rövid, de tartalmas életéért, önfeláldozó szolgálatáért Istené legyen a dicsőség! Az Úr vigasztalja a gyászoló családot! (Borzási Pál lp.)

Napfény csillan tükörben (részlet)

„taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk”

(...) Arra vállalkoztam, hogy tapogatózva körüljárjam Istent, meglessem és átérezzem, mennyire elvesztett távol vagyunk tőle, és Ő mennyire közel van hozzánk. Mindannyiunk számára a legfontosabb kérdések ezek. Van biztos pont, de még sok kérdésem maradt, és ennek örülök.

„– János evangélista igen nagy és magasztos dolgokat mondott Istenről. – Kedves testvérem, János evangélista semmit sem mondott Istenről. – Drága testvérem, vigyázz, mit mondasz! Hiszen, ha János még magasztosabban szólt volna, senki halandó nem értette volna meg. Ne mondd hát, hogy semmit sem mond. – Pedig újra és újra mondom, hogy János semmit sem mond Istenről.

Elkeseredtek, és anélkül, hogy épültek volna, felkerekedtek. Néhány lépésre voltak, mikor visszahívta őket és melléjük állt. A látáson egy égbe törő hegyre mutatott.

– Ha lenne ekkora hegy kölesmagból, mint ez itt, és veréb laknék a tövében, és belőle lakmároznék, mennyit hordana el belőle egy nap, egy hónap, egy év, sőt ezer év alatt? – Ezer év alatt is majdnem semmit. – Az örök Isten is olyan mérhetetlen és olyan nagy hegy, hogy János evangélista, aki szinte csak egy veréb volt, semmit sem mond Istenről az Ő nagyságához képest.” (Hamvas Béla – Antológia humana).

Ha egy szót túl sokszor hallunk, elveszíti az értelmét. Mondjuk el legalább tízszer egymás után: fül, fül, fül... Először elképzeljük, vagy a szó felidéz bennünk egy emléket, amikor fáj a fülünk, simogatta a szél, vagy meghúzta valaki. Kimondjuk, hogy fül és beugrik a kép, amit ehhez a szóhoz társítunk. Minél többször ismétéljük, annál jobban távolodik a jelentése. Végül üresen csengő betűkkel maradunk; leválik a szavakról az értelmük. Ha így járunk azokkal a szavainkkal, amelyekkel tárgyakra utalunk, mivé lesznek a fogalmaink, amelyeket érzések megnevezésére használunk, hát azok a szavaink, amelyeket gondolatoknak, eszméknek, nem látható és nem érezhető valóságoknak feleltetünk meg?! A szó elveszti értelmét, és megintohat a belé vetett hitünk. És ez történhet évek, évtizedek alatt is. Egy szóból csak az marad meg, milyen helyzetben, körülmények között, közösségben használjuk. Szavainknak elvész az aranyfedezetük, ürességet lepleznek. Ha pontatlanok, beszédünk is tartalmatlan, és nem állhatunk egész lényünkkel amögött, amit szólnak.

Mindenható, mindentudó, örökkévaló, kegyelmes, irgalmas, jóságos, szép, végtelen. Ilyennek mondjuk Istent. Ha valakit meg akarunk ismerni, a tulajdonságaira vagyunk kíváncsiak, vajon kedves, mogorva, alázatos? A legrejtettebb vonásai is érdekelnek, azok, melyek csak idővel körvonalazódnak: a hosszútűrés, a lelki béke, a hűség. Istent is tulajdonságain keresztül akarjuk megragadni – az elképzelhető legjobb, legnagyobb, legnemesebb. De fogalmainkkal közel sem járhatunk ahhoz, hogy valamit megismerjünk valójából. Végtelennek mondjuk, de végláthatatlanságában a világegyetemhez mérjük, ami, igaz, hatalmas, mégis mérhető. Örökkévalónak mondjuk, de az örök-

kévalóság alatt csak egy felfoghatatlan hosszú időt érthetünk. Istent mindenhatónak írjuk le, azaz olyannak, aki mindent megtehet, tetteinek ismeri a következményeit. De mit tudhatunk a mindenhatóságról mi, akik olyan sokszor nem tehetjük azt, amit szeretnénk; hát még ismerni tetteink következményeit? Istenünk fogalmainkban nagyobb az egész teremtettségénél, túlhaladja az időt, de alig tudunk valamit a másságáról, ezt fogalmazta meg Pál apostol is: „*ma még csak tükörben, homályosan látunk, ... most még csak töredékes a tudásom*”. Természetes, hiszen létünk tapasztalati korlátain érvelő elménk nem képes túlszárnyalni. Testben élünk, mely térben mozog, és érzékeli az idő múlását, ezért képtelenek vagyunk arra, hogy valamit megsejtsünk a túlról; érzékeinkkel nem tudjuk megragadni, szellemünk képtelen befogadni a világképünkbe, mert semmihez nem hasonlítható, „*szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta*” (1Kor 2:9).

De Isten kijelenti magát égő csipkebokorban. És ott mindenkinek meg kell oldania a saruját. Isten felhőbe rejtőzik és tűzbe. Nincs benne a szélvészben, a földrengésben, a tűzvészben. De benne van az enyhe szellőben. Hangja szólhat a felhők felett. Köztünk szenvedhet emberi testben. És Ő azt mondja magáról: Vagyok, aki Vagyok.

Az ókori világ kultúrái a neveknek nagy jelentőséget tulajdonítanak. A létezőt neve az összes tulajdonságai ismereténél megragadhatóbbá teszi. A név a kimondhatatlan létet kimondhatóvá tömöríti. Mai napig Isten nevét, a Jahvét, a zsidók babonából nem ejtik ki. Beérik, hogy Istenüket csak tulajdonságaival nevezzék meg. Sokat elárul a zsidók hallgatagsága. Isten neve a kimondhatatlané, akit semmi élő nem tapasztalhat meg.

Szavaink megmakacsolják magukat, elképzeléseink korlátoztak, Neve átfoghatatlan. Mivel maradunk?

Isten kimondhatatlan; a beláthatónál hatalmasabb és a parányinál apróbb. „*Minden oldalról körülveszel engem, és fölöttem tartod kezedet. Oly nagy, oly csodálatos nekem ez a tudás: ésszel föl sem érhetem! Hová mehetnék lelked elől, hová bújhatnék színed elől?*” (Zsolt 139, 5-7). Kikutathatatlan, léte mindent átfog. (...)

Kaszta Tamás, Nagybánya

Szeretet ■ kiadja a Romániai Magyar

Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzártá: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605